

A keresztre feszített logika

2024 április 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Végre! Földi Lásuló elárulta a titkot!

Egyszer?en higgyünk abban, ami a legkézenfekv?bb: egymás és a valóban hittel táplált emberi közösségek erejében. Bárki ellen.

Civilizáltnak csúfolt világunkban szinte elkerülhetetlen módon a félelem napjaink részévé vált. Nemcsak mi, a normális életet él?, ma már inkább arra vágyó polgárok félelmei cirkálnak körülöttünk, hanem az egyre gyakoribb politikai hangoskodás mögött is hasonló emóció bukkan el?. Indokolt, elkerülhetetlen és vajon objektivitásból ered mindez, és ha igen, mit tegyünk, hogy el tudjuk tüntetni az életünkb?l?

Egyfajta örök igazság, hogy amivel az emberek közül egyre többen és rendszeresen foglalkoznak, objektív tartalmak hordozójává válhat. Sokszor manipulált egy-egy szituáció és esemény, amelyeket bizonyos érdek mentén alkalomszer?en még fel is nagyítanak, hogy ezáltal képes legyen közénk férk?zni a bizonytalanságot gerjeszt? szellemi vírus.

Egymást er?sít? kategóriákat látva azt érzékelhetjük, hogy vannak általános, globális hátter? félelmeket kiváltani képes események: háborúk, beavatkozás a természet rendjébe vagy éppen gazdasági világválságok. Ahogy léteznek sz?kebb, körülhatárolható csoportérdekeket megjelenít?k, például országos gondok: folyamatos belpolitikai feszültségek, kulturális összecsapások, a politikai akarnokság negatív hatásai. Végezetül, az egyéni tragédiákból származó, id?nként jogos félelmek: a családokat ért kihívások, a generációs feszültségek és ostoba testvérharcok.

Bármelyik – persze korántsem tudományos érték? – tételt vesszük el?, alapos vizsgálat után kiderül, hogy alapvet?en mindegyik túlzásba vitt „félelemfaktor”, amely többnyire indokolatlan és alig hordoz objektivitáson alapuló szükségszer?séget. Akkor meg miért jut eszünkbe foglalkozni vele? Els?sorban azért, mert manapság gyakran türemkedik el? az indokolatlan félelem, hogy támadásba lendüljön ellenünk, a teremtett ember és az emberi élet ellen. Célpontok vagyunk és velünk együtt mindaz, ami korábban megkérd?jelezhetetlen normalitás volt. Ráadásul ha a védelmünkre választott és felesküdött politika is képes pánikba esni a legkisebb ingerekre, akkor mi vagy ki tompítaná félelmeinket? A válasz talán egyszer?bb, mint ahogy gondolnánk.

A védelem ugyanis maga az ember. A gondolkodó, alkotó, ezért kreatív és legf?képpen hittel megáldott ember.

Mert a már-már szinte könyörtelenül engesztelhetetlen hit vezet a cselekvés kényszeréhez, ahogy ez érvényesült az emberiséget kísér? kihívások idején is.

Országot – id?nként világot – járó, nem választott szerepbe kényszerült „megmondóemberként” az el?z? állítás életszer?ségét, annak „könyörtelen” igazságát tapasztalom. A megmondókká lett szakért?k többsége a politikát támogató vagy éppen akadályozó szerepében sejtelmesen ráncolt szemöldökkel riogatja a hallgatóságot, a médiából tájékozódó, érdekl?d? aggódókat. A mondatok zuhatagából, a felsorolások özönéb?l sokszor éppen a „miért ne féljünk” tárgyszer? bemutatása marad el. Saját élményeim ébresztettek rá, hogy a tiszta hittel él? emberek közösségei és életmódjuk végtelen egyszer?en cáfolja meg a közéjük érkezett óvatlan okoskodók nemritkán fellengz?s és szenzációt kiváltani akaró mondatait. A hit nyomán alakult közösségek téglák nélkül építenek er?s várfalakat és messzelátó bástyákat. A világból rájuk zúduló félelmeket generálni képes eseményeket nem elhárítják, hanem figyelmen kívül hagyják.

A problémák attól még nyilvánvalóan létezhetnek, ha nem is akarunk tudni róluk. Azonban a támadásokba épített trükkök egyszer? képlete feltételezésekb?l vagy éppenséggel szándékos ármányból következik és dagadhat világméret? félelemhullámmá.

Napjaink háborúi, legyenek a Közel-Keleten vagy szlávok lakta földön, szükségtelenek és az emberek érdekei ellen valók. Nem többek mint politikai és pénzügyi igények kiszolgálói, id?nként pedig politikusok részér?l történ? arcátlan er?fitogtatás a többség akaratával szemben. Egy potenciális és kiterjesztett európai háború rémképe sem hordoz objektivitást, de katasztrófát, totális pusztulást annál inkább.

Korunk bonyolultságát jól jellemzi a tény, hogy bármi megtörténhet, ha mi, emberek, nem élünk a természetes vétónk jogával. Ezért tartsuk észben a legegyszer?bb önvédelmi megoldást, és ne vegyük fel a puskát és zubbonyt, ha harcba akar tessékelni valamelyik tornából felmentett, de önteltségb?l jelesre vizsgázott vezére

bármely nagy országnak. Egyúttal tiltsuk meg, hogy gyerekeinket lövészárokba vezényeljék csak azért, hogy egy újabb eredményes pénzügyi évet zárhasson a hiénák csoportja.

Megtehetjük? Szembeszállhatunk az európai politikai elit vezet?inek akaratával és parancsaival? Hogyan fér ez össze a kontinensünk védelmének eszméjével és férfiúi becsületünkkel? Nagyon is összefér, hisz a haza, így Európa védelme a XXI. században, a béke megóvása, illetve a már eszkalálódott események konszolidálása megköveteli.

Mert egyetlen valós ok sincs a háborúra. Európa vezet?i ugyanakkor eljátszották hitelüket. Félreértve a hatalom lehet?ségeit, megtámadták múltunkat, bohóctréfát generáltak jelenünkb?l, és el akarják venni gyerekeink jöv?jét. A teremtettségünk az életre szólít bennünket, ahogy hittel teli közösségek rendszeresen k?be is vésik mindezt.

A valódi k?falakat is er?s alapokkal kezdik építeni, és csak ezt követ?en raknak rájuk egymáshoz ill? köveket, hogy ha már a tet? is elkészült, a bent lakók biztonsága garantálható legyen.

A hitben gazdag ember és az ? közössége nagyon hasonló módon építi a már említett várfalakat és stabil bástyákat. A különbség csak az, hogy a szellem alkotása bármikor tovább szélesíthet?, ami nem csökkenti, hanem éppenséggel er?síti a stabilitását. A k?fal viszont csak a mérnöki tervekben kiszámolt statikai mértékben növelhet?. Különben nem képesek elviselni a pluszban rájuk terhelt súlyokat. Egyértelm? a bizonyság tehát, hogy nincs titok, megvalósíthatatlan képlet vagy mérnöki furfang. Egyszer?en higgyünk abban, ami a legkézenfekv?bb: egymás és a valóban hittel táplált emberi közösségek erejében. Bárki ellen.

Földi László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló